

të Poetit Thomson ramë në katundin Blinisht, ku xhandari desh të nashpjerë në një shtëpi të madhe që ndodhej në majën e një kodre, dhe e cila kish formën e një fortесе të moçme. Ke ara që ish afër shtëpisë xhandari u takua me plakun, të cilit ju lut të na bëjë konak. Këtu s' na ndriti sëpse plaku atë natë kish nonj' a tridhjetë rop, dhe kështu s' kish vënt për ne. Xhandarit i tha t' urdhëronim në shtëpin' e tij, mirëpo do "hiqnim keq". Kjo gjë na bëri të vemë në një tjetër shtëpi që ish pakëzë më lark.

Xhandari shkoj përpara dhe ju afërua një goce që ish pranë një kulle dhe e pyeti: "Moj çikë, ku janë burrat?" E mjeravajzë i përgjigjet me një zë të trembur: "Për Zotin, burrat janë më bjeshkë!" Vajti ke kulla dhe i bërtiti gjyshes, e cila dolli përjashta që të marrë vesh se ç' ishte.

Amerikani me të shoqen ishin lark, dhe unë i avitem vajzës dhjetë vjeçare dhe e pyes me një mënyrë të ndryshme nga ajo e xhandarit: "Moj çikë, ku janë burrat?" "Për Zotin", më thotë prapë, "burrat janë në bjeshkë". "Mos ki frikë", i thashë, "se nuk jemi njerës të këqij. Më vete kemi një grua Amerikane të mirë pa na ka zan nata, dhe duam një vënt për me bujt. T' a kqyrësh sa e mirë është!" Këtë radhë më pyeti: "Shkaf i don xhandari burrat?"